

GÂNDURI... PENTRU CURĂȚIRE

„Isus a intrat în Templul lui Dumnezeu. A dat afară pe toți cei ce vindeau și cumpărau în Templu, a răsturnat mesele schimbătorilor de bani și scaunele celor ce vindeau porumbei, și le-a zis: Este scris: «Casa Mea se va chema o casă de rugăciune. Dar voi ați făcut din ea o peșteră de tâlhari»”.

Cred că sunt puțini predicatori care ar începe o zi de sărbătoare pornind de la această imagine. Această parte a istoriei, în care oamenii se răzgândesc după câteva zile, își schimbă favoriții în funcție de veștile primite și poate chiar de mita încasată, m-a făcut să mă gândesc mult la felul în care percepem noi dorința arzătoare a Domnului Isus cu privire la gândirea noastră. Închipuți-vă că azi, sufletul nostru ar izbucni în laude și preamăriri la adresa Lui, ne-am privi unii pe alții cu dragoste frățească, totul ar fi așa cum ne-am dori...și dintr-o dată Cineva, chiar Cel care ne-a adunat împreună și Căruia I-am dedicat toata viața noastră, Domnul Isus Hristos, ar veni și ne-ar dărâma parte din „bijuteriile” gândirilor noastre, cum am reacționa? Ne-am pocăi cu adevărat? Am fi gata să plecăm capul dorind să stăm din nou în fața Marelui Învățător, învățând la picioarele Lui?...Poate considerați întrebările acestea lipsite de pertinență. Cum am putea noi să nu reacționăm așa? Cred că prima noastră reacție în acest caz ar fi să ne întrebăm dacă este chiar El, Cel pe care Îl așteptăm...

Departate de mine gândul de a compromite măcar o fărâma din bucuria de azi, dar mi-e teamă că noi, creștinii, trăim vremuri deranjant de relaxate și poate aceasta explică declinul unor creștini pentru care ai fi fost gata să girezi în orice moment. Reflectorul pe care l-am fixat azi ne vizează doar pe noi, care parcă nu mai știm să

ne bucurăm tremurând și de aceea cred că nu ne mai bucurăm autentic. Cam multă forfotă în casa de rugăciune și prea puțină pioșenie dedicată Celui care nu a câștigat nimic, fără o jertfă. Domnul Isus nu a pățimit pentru ca noi să stăm într-un zămbet continuu, ci a pățimit pentru ca noi să-I pășim pe urme, chiar dacă aceasta ar însemna părăsirea confortului în care ne-am așezat. „Osana! Vino, Doamne Isuse!”... Vă bucură azi această chemare? Vă bucură în fiecare zi această chemare? El va veni pe nori...ce magnifică imagine! Îmi închipui că va fi undeva la apusul soarelui și norii vor fi brăzdați de o culoare roșiatică menită a acompania momentul Regelui... dar NOI? Reflectorul va bate atunci de sus în jos și noi vom fi goi și ce a fost făcut în întuneric va fi scos la lumină. E grandios să ai un Dumnezeu atât de puternic, dar să nu uităm fraților, că este deopotrivă rușinos să trăiești oricum avându-l ca Tată pe Cel care a pățimit în toate felurile...

„Înainte să vii, Doamne, vino azi și răstoarnă în viețile noastre tot ce este derăsturnat, pentru că atunci când vei veni, să nu ne găsești oricum, ci așa cum ar trebui. Nu după normele noastre, ci după ale Tale”. Amin!

Stefan Vas

REGE PENTRU O ZI?

pastor Daniel Chereji

„Cei ce mergeau înainte și cei ce veneau după Isus, strigau: „Osana! Bindecuvântat este cel ce vine în Numele Domnului! Bindecuvântată este Împărăția care vine, Împărăția părintelui nostru David! Osana în cerurile prea înalte!”“

(Marcu 11:9-10)

În ziua de Florii, majoritatea locuitorilor Ierusalimului L-au aclamat pe Isus ca și Rege.

Evident, motivațiile lor sunt discutabile, din moment ce la mai puțin de o săptămână după acest eveniment aceiași oameni au strigat : „La moarte!”, sau cel puțin n-au schițat nici cel mai mic gest pentru a-și apăra Regele.

Dincolo de faptul că Floriile au marcat împlinirea unei profeții rostite cu mult timp înainte, generația aceea a ratat șansa ca Isus Cristos să devină cu adevărat Regele lor.

Oricât de mare a fost entuziasmul din ziua respectivă, ce s-a întâmplat mai apoi, demonstrează cu claritate că ei și-au dorit doar un rege pentru o zi.

„A doua zi, după ce au ieșit din Betania, Isus a flămânzit.” (Marcu 11:12)

Ciudat mod prin care să-ți arăți interesul față de un rege. Doar cu o zi înainte a fost aclamat și onorat, pentru ca a doua zi să-L uite toți, din moment ce nu s-a găsit cineva să-I dea de mâncare.

Evident că din perspectiva lui Dumnezeu, Cristos era Rege și nimeni nu putea să schimbe în vreun fel acest lucru. Dar din nefericire pentru ei, Cristos n-a devenit atunci Regele lor. Pentru că Isus Cristos nu acceptă sub nicio formă să fie rege

Continuare pag. 2

pentru o zi.

Cristos ori domnește pentru totdeauna, ori nu domnește deloc.

El nu va fi de acord niciodată să fie declarat rege pentru o zi.

Cu toate acestea, ca și într-o comedie ieftină, în fiecare an cei mai mulți repetă figura cu aclamarea lui Cristos ca rege, însă din păcate, doar rege pentru o zi.

Fiindcă după ritualul formal de recunoaștere a Sa ca și rege, majoritatea se grăbește să se întoarcă la același fel de viață.

Degeaba este Cristos proclamat rege pentru o zi, dacă restul anului nu-L ascultă nimeni.

Cristos domnește acolo unde există oameni dispuși să-I încredințeze viața pentru veșnicie nu pentru o zi.

El acceptă să stăpânească inimile care capitulează necondiționat înaintea Lui și sunt de acord ca Isus Cristos să devină Regele vieții lor.

Această realitate se manifestă vizibil printr-o viață de supunere și ascultare în care de bună voie ne supunem voința proprie, voii Lui.

Cu toții ne dorim pace sufletească, siguranță, iertare, protecție, liniște și atenție din partea lui Dumnezeu. Însă de toate aceste lucruri și încă de multe altele, se pot bucura doar cei care L-au acceptat pe Cristos ca și Rege al vieții lor pentru totdeauna.

În mod obligatoriu suntem datori să ne cercetăm personal dacă nu cumva ne numărăm și noi printre cei care L-au aclamat pe Cristos ca rege pentru o zi.

Iar pentru că știm că El nu acceptă o astfel de domnie, singura opțiune este să-L recunoaștem Rege și Domn peste întreaga noastră viață, pentru eternitate.

DE FLORII

«Osana, fiul lui David!». Așa Îl întâmpinau oamenii pe Isus la intrarea în Ierusalim. Dar ce vedeau ei cu adevărat în Domnul?

Isus intrase în Ierusalim nu pentru a aduce pacea, ci pentru a fi răstignit pe o cruce de lemn între tâlhari spre mântuirea noastră.

Chiar și în ziua de azi lumea înțelege greșit ce vrea Dumnezeu de la noi. Unii îl consideră un „comerciant” de bunuri materiale și binecuvântări, ca pe un autotomat în care introduci o rugăciune sau o faptă bună și primești un răspuns mai mult sau mai puțin favorabil. Alții își mai ocupă timpul liber cu Dumnezeu, din când în când.

Dumnezeu nu este un bancher, de la care ceri împrumuturi, ci Creatorul universului și Tatăl nostru, care a plătit un preț prin Fiul Său pentru a ne da viața veșnică alături de El și nu plăceri de o clipă pe acest pământ. Îți prosterni doar hainele, faptele tale în fața Sa? Sau I te dedici pe deplin ca prin viața ta să arăți tuturor că aparții Cerului? Cauți un rezultat imediat și vezi lucrurile cu ochii fizici, crezând că Dumnezeu îți datorează totul?

Să vedem așadar cu o inimă deschisă și înțeleaptă de ce Fiul lui Dumnezeu S-a coborât pe acest pământ.

Lupu Amalia

ANUNȚURI

Miercuri - ora 18 Repetiție de cor
Joi - ora 18 Biserică / Cina Domnului
Vineri - ora 18 Biserică
Duminică - ora 9³⁰ Pregătire pt. botez
- ora 10 și 17 Servicii de închinare

Biserica Creștină Baptistă
„BIRUINȚA”

Telefon: (004) 0362-411252
Web: www.biruinta.ro
E-mail: contact@biruinta.ro
430131 Baia Mare, str. Iuliu Maniu nr.3B

Floriile și Poarta Frumoasă

„Uneori mi-e teamă nu cumva să sufle vântul peste noi și pânzele noastre să fie adunate. Acum, sus toate pânzele! Ridicați până la ultima bucăciță de pânză împreună cu El.”

SPURGEON

De-aș putea cu un gest al mâinii să înlătur toți norii... să rămână doar strălucirea și lumina!

Și nu mă refer la norii pufoși a căror trecere o urmărim pe bolta... ci mă refer la norii ce umbresc și întunecă caracterele umane.

Aș vrea să înlătur ura și mânia, răutate și invidie, vorbirea de rău și toate rădăcinile de amărăciune ce pe nesimțite se răspândesc și se ramifică în conștiințe. Aș vrea cumva... printr-un gest al mâinii, să fac să dispară tot ce este ne iubire... tot ce este păcat.

Dar nu-i așa... nu așa a lăsat Dumnezeu să fie... Nu printr-un gest al mâinii ne curățăm... ne mântuie Dumnezeu. Păcatul e șters doar cu sângele Domnului Isus, pentru cel ce crede. Și toate răutățile noastre sunt reparate doar la cruce. Cu atâta răbdare... atât de minuțios a lucrat Dumnezeu mântuirea noastră...

Se aud strigăte... și forfotă de lume multă... oamenii din Ierusalim fac niște gesturi interesante... își așează hainele pe drumul prăfuit... toți au flori și lungi ramuri de finic în mâini... și strigă: „Osana! Binecuvântat este Cel ce vine în Numele Domnului! Osana în cerurile prea înalte!” Matei 21:9.

Și parcă aceste cuvinte ce ies din guri omenești se împletesc cu laudele adresate lui Dumnezeu de către mulțimea de oaste cerească... cu vreo 33 de ani în urmă: „Slavă lui Dumnezeu în locurile prea înalte și pace pe pământ între oamenii plăcuți Lui.” Luca 2:14

Isus intră-n Ierusalim călare pe un mă-

găruș. Arcadele rotunjite ale Porții Frumoase parcă lasă să intre mai multă lumină azi... și oamenii sunt atât de veseli și copiii strigă exaltați... Oare știu ei ce strigă? Ce moment! Câtă bucurie! Ce lume fericită! De fapt, acel moment, însemna atât de mult pentru mântuirea noastră!

Azi, Poarta Frumoasă este zidită... nimeni nu mai intră în Ierusalim prin ea... E la fel ca multe inimi... zidite, ferecate, blocate... Și Fiul lui Dumnezeu ar vrea să intre în inimile oamenilor.

De-ar cădea zidul din poarta inimii... de-ar primi inima pe Regele Regilor... pe Împăratul măririi... Cuvintele sunt prea modeste să poată explica ce aduce Isus în inima care i se deschide.

Zidurile din Poarta Frumoasă vor fi dărâmate odată... și atunci Domnul Isus dinspre Muntele Măslinilor va intra din nou în Ierusalim. Aș vrea să fiu acolo atunci... pentru că El va fi împresurat de slavă... pentru că atunci Dumnezeu își va arăta puterea Sa.

Până atunci rămânem cu imaginea Porții Frumoase zidite... Bine ar fi ca inima să fie deschisă pentru că timpul curge... evenimentele se petrec sub ochii noștri... nu mai este mult... și vine! Vine Isus!

Camelia Sabău